

Spørgsmål 34:

Udvalget udbeder sig en fortolkning af bestemmelsen i § 20 for så vidt angår ordene „eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare“. Kan det anførte fortolkes som en trussel af barnets situation som helhed?

Svar:

Den foreslåede bestemmelse erstatter § 22, stk. 1, i lov om børne- og ungdomsfor-
sorg:

„Enhver, som får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år udsættes for vær-
røgt eller nedværdigende behandling fra
forældres eller andre opdrageres side eller
lever under sådanne forhold, at dets sjæle-
lige eller legemlige sundhed eller udvikling
udsættes for alvorlig fare, er forpligtet til at
underrette børne- og ungdomsværnet
herom“.

Bestemmelsen har hidtil været fortolket
således, at der er underretningsspligt i de til-
fælde, hvor et barns *velfærd* er truet, d. v. s.
de tilfælde, hvor et børneværn kan fjerne
eller tilbageholde et barn mod forældrenes
ønske, jfr. bemærkningerne til § 123 i lovfor-
slaget. Det har ikke været hensigten at æn-
dre indholdet af bestemmelsen.

Spørgsmål 35:

Udvalget udbeder sig en fortolkning af §
35 med hensyn til samspillet mellem de tre
nævnte organer. Kan den overordnede in-
stans som det mindre i forhold til bestem-
melsens ordlyd pålægge den underordnede
instans at tage sagen op til ny overvejelse?
Har det fortolkningsmæssigt nogen betydn-
ing, om klienten ønsker eller ikke ønsker
foranstaltninger gennemført? Hvem tænker
man sig skal henlede opmærksomheden på
forholdet hos den overordnede instans?

Svar:

Hensigten med bestemmelsen er, at amts-
ankenævnet skal have de i paragraffen
nævnte beføjelser i de sager, der kan indan-
kes for dette, og at den sociale ankestyrelse
kun skal kunne gribe ind i sådanne sager,
hvis *heller ikke* amtsankenævnet foretager
det fornødne. Endvidere vil den sociale an-
kestyrelse være kompetent i sager, hvor det
sociale udvalgs afgørelse kan indbringes di-
rekte for ankestyrelsen, jfr. forslagets § 128,

således at der må rettes henvendelse til an-
kestyrelsen i disse tilfælde.

Der vil intet være til hinder for, at den
overordnede instans træffer beslutning om,
at den underordnede instans skal genoptage
sagen, herunder foretage fornyede undersø-
gelser.

Da hensynet til barnet er det afgørende,
er det for så vidt ligegyldigt, om forældrene
ønsker eller ikke ønsker foranstaltningerne
gennemført. Såfremt det sociale udvalg har
afslået at iværksætte en hjælpeforanstalt-
ning, som forældrene har anmodet om, vil
der imidlertid i langt de fleste tilfælde være
tale om en egentlig klagesag, jfr. forslagets
kap. 4.

Udover klagesagerne modtager på nuvæ-
rende tidspunkt landsnævnet for børne- og
ungdomsfor-
sorg en del henvendelser fra
andre end indehaveren af forældremyndighe-
den med beklagelse over, at der ikke skrives
ind fra det kompetente børneværns side.
Det drejer sig oftest om bedsteforældre eller
en frasepareret eller fraskilt ægtefælle, som
påstår, at deres (børne-)børn lever under
uforsvarlige forhold.

Landsnævnet må efter nærmere undersø-
gelse næsten altid afvise disse klager uden at
finde grundlag for at pålægge børneværnet
at iværksætte hjælpeforanstaltninger.

Endelig vil bestemmelsen i børnefor-
sorgs-
lovens § 17, stk. 1, 2. pkt., om indberet-
ningspligt til landsnævnet (den sociale anke-
styrelse) i tilfælde, hvor de sagkyndiges syns-
punkter afviger fra medlemmernes, blive
opretholdt som cirkulærestemmelse.

Spørgsmål 35 a:

Af ministerens svar på spørgsmål 35
fremgår, at den lovfæstede indberetnings-
pligt til landsnævnet i tilfælde, hvor sag-
kyndige synspunkter afviger fra medlem-
mernes, vil blive videreført ved cirkulære-
bestemmelse. Er ministeren villig til at stille
ændringsforslag, således at indberetnings-
pligten fortsat vil være lovfæstet?

Svar:

Efter den foreslåede bestemmelse i § 14
er socialministeren øverste administrative
myndighed vedrørende social bistand og
fastsætter almindelige regler om behandling
af sager efter denne lov.

Det er socialministeriets opfattelse, at en